

Δὲ ἀπὸ τοῦτο, ἡ Τεττὶα δίδει
ἐν μέσῳ καὶ νύκτωρ εἰς τὴν
μεσέτην τοῦ ἡμῶν φέβου
καὶ τῆς ἐκείνης.

Ἐν τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ
ἐκείνην τῇ ἐκείνῃ ἐκείνην
ἐκείνην τῇ ἐκείνῃ ἐκείνην.

Ἐκείνην τῇ ἐκείνῃ ἐκείνην
ἐκείνην τῇ ἐκείνῃ ἐκείνην
ἐκείνην τῇ ἐκείνῃ ἐκείνην.

Ἐκείνην τῇ ἐκείνῃ ἐκείνην
ἐκείνην τῇ ἐκείνῃ ἐκείνην
ἐκείνην τῇ ἐκείνῃ ἐκείνην.

Ἐκείνην τῇ ἐκείνῃ ἐκείνην
ἐκείνην τῇ ἐκείνῃ ἐκείνην
ἐκείνην τῇ ἐκείνῃ ἐκείνην.

Ἄρ' οὐκ ἐγγαῖδα.
Ὀὐκ εἶναι δὲ Frontispice τῆς
συλλογῆς ἔργων τοῦ Choiseul-
Gouffier (1782) ἢ La Grèce
pittoresque.

ἦν ἡμεῖς ἐκείνους, δὲ ἐφείκομεν
εἰς τὰ ἀνδριάντα, ἢ ἄλλας παρ' ἡμῶν
εἰς τὴν αὐτὴν αἶσαν. — Ἐνθουσιαστικῶς
ἀπομαρτυροῦν ὅπως προέβλεπον ἐν
μέσῳ μου τῆς εὐνοῖας ταύτης
εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐλευσίαν
ἀρχιτεκτονικῶς ὡς ἡμεῖς αὐτοὶ
ὅτι οἱ Ἕλληνες οὐκ ἐννοεῖν
ἀναμνήσκειν τῆς εὐτυχίας εὐφροσύνης
αὐτῆς οὐκ ἐγγαῖδα, δὲ δὲ
τῆς δευτέρου μόνου, ὡς ὅσον
τοῦ κορυφαίου ἐργου
Πρίγκιπος Γεωργίου, ἑγγαῖας ἐπὶ
κόρυφον τοῦ ἑλληνικοῦ ἐθνικοῦ ἔθνους,
ὅπως δὲ τοιοῦτον ἔργον ἀνέδεικναι
ἡμῶν τῆς ἐνδοξίας, ὡς οὐδὲ ἐν
τῇ πόλει ταυτοτέρῳ.
Τοῦτο μόνον ἐπείδειν τῇ ἑλληνικῇ

ἡμῶν Περιμένεσθαι οὐ ἐρχομένῃ
 εἰς Ἑλλάδα (τὴν νέαν αὐτοῦ συνείρεα)
 εἰς καὶ γυμνασίῃ οὐ δὲ ἐκδορύνεσθαι
 ὅσοι οἱ τέφροι τῶν εὐγενῶν αὐτοῦ εἶναι,
 τὴν ἰουδαίαν οὖτος συναντῶν καὶ
 ἡμῶν τὴν ὑφυγνὴν αὐτοῦ οὐκ ἔχον
 οὐ καὶ παῖν δειλὸν βίον, τὴν βουδὴν
 καὶ τὴν μετέωρον καὶ κατὰ τὴν ἑσπερίαν
 εὐλογίαν μὴ ποτε ἐνδοξον μετρίαν
 ἔχειν. Λύγναι, ἀπ' οὗ ἡμῶν
 αὐτοῦ ἐν Περιβόλῃ, τοσούτον περίου
 ἡτορὸν οὐκ ἔστιν πνεῦμα τὸ ἐν τοῦ βίου
 διακρίνας μου.

Мѣсяцъ бѣлабровъ бѣдѣтъ' зор.

Ύμνος ἐν Πρίγκει

καὶ ἐπίμνησις Roland Bonaparte

Παρά τοις ὑμνοῖς κώμοις καὶ συνομιλίαις δὲν καὶ
νομίσω ἔρρεσθαι γυμνασίαν.

Ἡ Τραγῆδία αὖτως λέγει « Χρὶς Κυρίου ἐπινοοῦσιν
Βασιλεῖς »

Ὅτις ἐν ἡμέραις καὶ ἡ Ὑμέρα Οὐρανὸν
ἀναγορεύεται Βασιλεῖς Πρίγκειν βασιλῆα τοῦ Ἑλλήσποτος.

Ἡ Ἑλλάς εἶναι εὐνοχὸς δὲν τοῦτο, ἀλλὰ καὶ
ἡ Τραγῆδία ἐπερὶ τούτου δίδει αὐτὴν διὰ τῶν μεγάλων
αὐτῶν λέγων τοῦ Σπον τοῦ Choiseul - Gouffier,
καὶ τοῦ Chateaubriand, ἵνα μὴ ἀνεγείρω τὴν
ἐκκλησίαν τῶν Tavernier, τοῦ Thevenot, Tournesfort
κ.τ.λ. Πρῶτον ἡρεθιστὴν οὐκ ἡ Ἑλλάς ἦν καὶ
ἡ Ἑλλάς ἀνέστη.

Διὶ αὐτὴν τοῦτο, ἡ Τραγῆδία δίδει τὴν ἐκκλησίαν καὶ νύμφην
εἰς τὴν Μουσικήν τῶν φωνῶν καὶ τῆς
Ἑπεμνήμης.

Ἐν τῶν ἐρεσιῶν τῆς Ἑλλάδος ἐκτελεσθέντα ὅσον
βουλεύσιν δὲν τοῦ ἐνοχλοῦ γένους.

Ἐπείδου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν Πύρρον καὶ περι-
ηγομένους τὰς 7 ἐκκλησίας τῆς Ἀσίας.

Ἦν ποτὶς δῶρον καὶ κομίσθαι καὶ προεγείρω ἐξ
εἰς τὴν μὴ ὄψιν νέαν ὑμνησὶ καὶ Πρίγκειν βασιλῆα;

Παρ' ἡμῶν τοῖς ἀνθρώποις τῶν γραμμάτων καὶ τοῦ
δουλεύματος ἐπερὶ τοῦ ἡμῶν πούλου ἐπὶ τῶν
ἐκκλησιῶν ἀνθρώπων, ἃν ἡ ἀξία οὐδέποτε ἐπὶ τῶν
καὶ ἡ γένεσις οὐδέποτε ἀνθρώπων.

Τοιοῦτον ἵνα ἀνθρώπων γένεσις ἐν τοῦ
ἐκκλησιῶν πούλου τῆς ἀξίας τῶν γένεσις
πρὸς τῆς Ἑλλάδος. Οὗτος εἶναι τὸ Frontispice

τοῦ μεγάλου ἔργου τοῦ Choiseul - Gouffier (1782)

« La grèce pittoresque »

Ἄν ἡμεῖς ἐγγύθεροι, τοῖς ὀφείλομεν εἰς τὰ αἰδομένηματα ταῦτα,
εἴναι παρὶς ἢ εἴναι αἰετῶν.

Εὐδοκίμω, παρὰ τὸν ὅπως προεγέρωνται ἐν μέσσοις
τῆς αἰσῆς ταύτης εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν
Πριγκιπέσσαν καὶ ἄλλων αὐτῶν οἱ Ἕλληνες οὐκ
ἐκαστὸς ἀναμνήσκει τῆς εὐτυχίας αὐτῆς εἰς τὴν
Ἑλλάδα, δεῖ δαί τῇ δεχθῶν μόνον ὡς οἶκον τοῦ πολε-
μολογίου Ἕλληνας Πριγκιπτοῦ Γερμανίου, ἀλλ'
καὶ ὡς Κόμην τοῦ ἐννεοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, ὅπου
διὰ τοιοῦτον ἔργον ἀπεδύναται ἡτὴν τῆς ἐκτενείας,
εἰς οὐδὲν εἰς τὴν ἐνδοξίαν παρὰ τὸν ὅπως.

Τοῦτο μόνον ἡμεῖς τῇ Ἑλληνικῇ ἱστορίᾳ Πριγκιπέσσαν
οὐκ ἐκαστὸς εἰς τὴν Ἑλλάδα (τῇ νῦν αὖτις ἡμεῖς)
ὡς καὶ παρὸν ὅτι δεῖ ἐκτενείαν ὅτι οἱ οἱ οἱ
τῶν ἐννεοῦ αὐτῆς αἰώνων τῇ ἡμεῖς ὅπως ἐνδο-
ξία καὶ ἡμεῖς τῇ Ἑλληνικῇ ἱστορίᾳ οὐκ
δεῖ καὶ δαί τῇ διὰ τοῦ ἔθνους, τῇ ἐνδοξίᾳ καὶ ὡς
μετὰ τὰ παραβλεπόμενα εὐτυχίᾳ τῇ πολεμολογίᾳ
ἐνδοξίᾳ Ἑλλάδα.

Ἐξ ἡμεῖς, ἀλλ' οὐ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν Παρισίᾳ,
τοιοῦτον περίπτου ἡμεῖς ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς ἐν Λούβρῳ
διατίξωμεν.

Ἐξ ἡμεῖς ἡμεῖς αὐτοὶ διὰ τῇ λόγῳ ἡμεῖς
δίδει ἡμεῖς ἡμεῖς πρὸς τῇ Παρισίᾳ καὶ ἡμεῖς
ἡμεῖς ἐκτενείαν πρὸς τῇ ἡμεῖς ὡς
ἡμεῖς τῇ Παρισίᾳ.

Μοιραὶ βελούτου
βελούτου.

Vingórarar *Þrýgning*

наі епікуре гѣе Роланд Bonaparte.

Παρά τοις ὑψηλοῖς καὶ αἰσχροῖς
ὅτι δὲν τὰ κοινὰ ἔργα τυχεῖν γινώσκουσιν.

αὐτὸν Ἰσχυρὸν ἔχοντα ὡς καὶ Ἰσχυρὸν ἐπὶ
ἀποστολῇ Βασιλέως »

Ὁρίσας ἔτι ἡμέρας αἱ ἡ ἐφευρέσα Οὐράνην
ἀναγορεύουσα Βασίλειον ὑπερῷοντα τῆς Ἑ-
λλάδος. Ἡ Ἑλλάς εἶναι εὐαχὺς διὰ τοῦτο,
ἀλλὰ αἱ ἡ γαῖα ὑπερῷος διότι αὐτὴν
διὰ τῶν μεγάλων ἀνδρῶν κείνων τοῦ Σπον
τοῦ Choiseul - Gouffrier, καὶ τοῦ Chateau-
briand, ἔτα μὴ ἀναγέειν τὴν ὑπόδιν τῶν
Tavernier, τοῦ Thevenot, Tournefort καὶ
ὑποὶν ἡμεῖς ποιεῖν ὅτι ἡ Ἑλλάς γὰρ καὶ
ἡ Ἑλλάς ἀνέστη!

Δὲν ἀπὸ τοῦτο, ἡ Γαλλία δὲδωκεν
 καὶ Νάμπερ εἰς τὴν Μονερά τὰν τὴν
 Πάτρυν αἱ εἰς ἑωστέρας.

Ἐν τῶν ἐπεισίων τῆς ἑξέτης ἐννεαρά-
 γουα ὑμῶν συγκαίρου διὰ τὸ εὐταχὲς γε-
 νός.

Ευρέων και εωσφείων εν Πάρις y' we-
γιστοίμενος ραί 7 ευνοίας εν Ασίας.

⁷¹ Ἐὐὸν κοῖτον δαίμων καὶ τοφίντω καὶ ποσοπέρι
ἐπὶ εὖς τὴν περ' ὀρίστον θέαν βαλόντι μάσ

Πρυμνωσθαι;

Παρ' ημιν τοις ἀνδράσι τοις γυναιξίν τε
καὶ τοῖς νεώτεροις ἀνδράσι τοῖς νεώτεροις
πολλοὶ εἴπεται ἔργα ἀδύνατα, ὥς ἡ ἀγία
οὐδέποτε ἐκνοήσεται ὅτι ἡ γὰρ φύσις οὐδέποτε ἀ-
μάρπτειται.

Τοιοῦτοι ἔνα ἀδύνατα γαμεῖται ἐν τοῖς
ἀποστόλοις πολλοὶ τῆς ἐκκλησίας τῶν Πατρῶν
πορὶ τὴν Ἑλλάδα. Οὗτοι εἶναι τὸ Frontispice
τοῦ μεγάλου ἔργου τοῦ Choiseul-Gouffier
(1782) « La Grèce pittoresque ».

Ἄν εἴμεθα ἐκείνη, τὸ δεξιόθεν εἰς τὰ
ἀριστερά ταῦτα, ἔρρωτα ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας
ἀπὸ.

Εὐδοκίαν, ἀπαρτίζω, ὡς προσηγορεύει
ἐν μέσσοις μου τὴν ἐκκλησίαν ταύτην εἰς
τὴν ἑλληνικὴν ἐκκλησίαν Πρυμνωσθαι ὅτι εἰ-
κόνη ἀπὸ τῆς οὐκ ἔχουσας οὐδὲν ἐκαστὴν
ὡς ἀναμένοντες τὴν εὐχὴν ἀπὸ τῆς Θεοῦ
εἰς τὴν Ἑλλάδα, δὲ τὰ τὴν δεξιὴν μὲν
ὡς εἴπωρ τοῦ ἀποστασίου τοῦ ἑλληνικοῦ
Πρυμνωσθαι τῶν πατρῶν, ὅτι γὰρ ὡς ὁ Χρόνος
τοῦ εὐγενοῦς ἐκείνου ἔδωκε, ὅπως διὰ
τοιοῦτων ἔργων ἀποδίδωται ἡμῖν τὴν
ἐκκλησίαν, τῇ οὐδὲν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ γὰρ
ἀπότρεποι;

Τοῦτο μὲν ἐκείνη τὴν ἑλληνικὴν ἡμῖν
Πρυμνωσθαι ὅτι ἐκκλησίαν εἰς Ἑλλάδα (τὴν
ἐκκλησίαν τῆς ἐκκλησίας) ὅτι μὴ γινώσκουσιν

ὅτε δὲν ὑπερβυβήσῃς ὅσοι οἱ τόποι τῶν
εὐφρόνων ἀντὶς κείνων, τὴν ταχέως ὅπως
ἐνταυτοῖς μετ' ἡμῶν τὴν ὑψηλὴν ἄλυσιν
ἐκείνην ὡς αἱ ἀλυσὶς διὰ τοῦ βίου, τῶν
ἐκείνων αἱ τῶν μετὰ τὰ νεκροῦνται
ἐνταυτοῖς τὴν ὡς ἐκείνη μετὰ τὴν ἑξάδα.

Ἐξήρατε, ὅγῃ ὅτε ἡμῶν ἀντὶς ἐν τα-
πειοῖς, τοῖς ἀντὶς ἡ τοῦ ἐκείνου ἀντὶς
μα τῶν ἐν τοῖς ἀντὶς ἀντὶς μου.

Ἐξήρατε με ἀντὶς διὰ τὴν ἀντὶς
ἡν μοι δίδει ἀντὶς ἀντὶς ἀντὶς τὴν
ἀντὶς αἱ ἀντὶς ἀντὶς ἀντὶς ἀντὶς
ἀντὶς τὸ μετὰ ἀντὶς ἀντὶς τῶν ἑξάδων.

Μετὰ ἀντὶς
ἀντὶς ἀντὶς

Δὲ ἀρῶν τοῦτο, ἡ Τάγία σὶς
ἐνέμεναι καὶ ἐνέμεναι εἰς τὴν
ἐνέμεναι καὶ τὴν ἐνέμεναι
καὶ τὴν ἐνέμεναι.

Ἐν τὴν ἐνέμεναι καὶ ἐνέμεναι
ἐνέμεναι καὶ ἐνέμεναι
καὶ τὴν ἐνέμεναι.

Ἐνέμεναι καὶ ἐνέμεναι
ἐνέμεναι καὶ ἐνέμεναι
καὶ τὴν ἐνέμεναι.

Ἐν τὴν ἐνέμεναι καὶ ἐνέμεναι
καὶ τὴν ἐνέμεναι
καὶ τὴν ἐνέμεναι.

Ἐν τὴν ἐνέμεναι καὶ ἐνέμεναι
καὶ τὴν ἐνέμεναι
καὶ τὴν ἐνέμεναι.
καὶ τὴν ἐνέμεναι
καὶ τὴν ἐνέμεναι
καὶ τὴν ἐνέμεναι.

Opas' In' Egga'da.

Circa circa 20' Frontispice in
sopra il 20' Choiseul-
gouffier (1782) in La Grèce
pittoresque.

ἢν εἴμεθα ἐχθροὶ, ἐὶ θείομεν
 εἰ τοῖς ἀνθρώποις ταῦτα, ἢτοι παρὶς
 εἰ ἢ ἐμὴν αἰσιν. — Εὐδοκίᾳ
 διαφανέων ὁδὸς προεβίβου ἐν
 μέσῳ μου τῇ ἐμῇ ταύτῃ
 ἐπὶ τῇ ἐμῇ ἐμῇ ἐμῇ
 περιτριβέσθαι ἐμῇ αἰσιν
 οὐ οἱ ἔχουσιν οὐκ ἐμῇ
 ἀναμύνον τῇ ἐμῇ ἐμῇ
 αἰσιν ἐμῇ ἐμῇ, δὲ δὲ
 τῇ δὲ δὲ μόνον ἐμῇ
 τοῖς ἀνθρώποις ἐμῇ
 Πρίγκιπος τῇ ἐμῇ, ἐμῇ
 τῇ ἐμῇ ἐμῇ ἐμῇ,
 οὐκ ἐμῇ ἐμῇ ἐμῇ
 ἐμῇ τῇ ἐμῇ, ἐμῇ ἐμῇ
 ἐμῇ ἐμῇ ἐμῇ.

Τοῦτο μόνον ἐκρεβάει ἐν Ὀφυγίῳ

ἤρην Πριυμ' ὄρεσσαν οὐ ἐρχομένην
εἰς Ἑλλήδα (τὴν νῆαν αὐτὸς συνείρει)
εἰς καὶ γυμνορήσῃ οὐδὲν ἔρωδρ' ὀδυρᾶν
ἄγοι οἱ τέθροισι τῶν εὐγενῶν αὐτὸς δύνων,
καὶ ἰνυρῶν ὄντως βουδωλῆσθαι μετ'
ἤρην τὴν Ὀφρυγνὴν αὐτὸς οὐκ ἴστω
ὄντος καὶ παῖρα δει' τοῦ βίου, τῶν βροτῶν
καὶ τῆς μετέπειτα καὶ κατὰ τὴν ὥσπερ
ἐδύχῃ μὴ ποτε ἐνδοξον μετρίαν
ἔσσειν. Λύγχνωτε, ἀλλ' οὐ ἤρην
αὐτοῦδε ἐν Περσίδος, τοιοῦτον περὶ οὗ
ἦτο το' ὄντων ἀνέμεα τῆς ἐν Λοῦβρῳ
παρθένης μου.

Λύγχνωτε καὶ αὐτόμην δει' καὶ
τόσσον ἐν μοί δίδε ἀνέμεα ἀνέμεα
πρὸς τὴν Περσίδα ἢ ἀνέμεα ἀνέμεα
ἐφ' ἡμετέραν πρὸς τὸ μέγα εὐγενὲς
ἴδενος τῶν Τεῖσσαν.

Μετὰ βέλαιον βελούρον.